

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**D. Gebh. Theodori Meieri Theologi & Prof. in Academia
Julia Antichiliasmus Absolutissimus**

Meier, Gebhard Theodor

Helmstadii, 1696

§. CXXXV.

urn:nbn:de:bsz:31-105465

tionem desiderans & expectans non possit non esse se-
ditiosum.

CXXXV. Restant in Animadversione loca ex
Dan. II. & VII. At jamdudum a nostris declaratum est,
in Dan. II. esse intelligendum regnum Messiae quatenus
inceptum est sub initium N. T. & in c. VII. idem re-
gnum quatenus in vita aeternâ plenum nanciscetur
gloriae complementum, spectari. Conceditur itaque
in utroque capite, de quatuor regnis sermonem esse:
Regnum vero quod post illa collocatur, non opus est,
ut sit regnum aliquod politicum. Miror proinde,
quamobrem D. Animadvertens §. 52. dicat, a D. Præ-
ceptore negari, quod quartum regnum Danieliticum
sit Romanum, cum plus vice simplici hoc ipsum in Pro-
grammate fuerit assertum, nec ullum etiam in eodem
verbulum reperire licet quod Imperium Romanum
Cæsari (velut criminatur D. Animadvertens) dubium
faciat. Ad Argumenta igitur quibus probat bestiam
quartam Dan. VII. adhuc durare, ut respondeatur opus
non est, cum hoc ipsum concedatur, licet in adductis
rationibus multa quoque desiderari possent, v. g. cum
parvum cornu adhuc in futuris ponit, qua de re litem
jam nullam movebo. Id saltem negatum est in Præ-
lectionibus publicis, nos vivere in Imperio Romano,
affirmatum quod sub Imperatore Romano in Germa-
nia vivamus. Si Regnum Germaniæ constitueret ipsum
Imperium Romanum; quam ob causam Imperator Ro-
manus præter illum titulum haberet etiam titulum Re-
gis Germaniæ? Verum itaque est quod Regi Germa-
niæ Imperium quoque Romanum Jure competat, &
præter illud Regnum quoque Germaniæ. Illud quo-
que negatum fuit, quod vulgo quatuor tantum mo-
narchiæ in orbe extitisse creduntur, cum talium accu-
rate

rate loquendo multo major exhiberi possit numerus. Impugnat autem initio in Nostratium explicatione D. Animadvertens, quod in Daniele sola Judæorum fata futura sint descripta, probatq; cap. VII. ad N. T. tempora se quoque extendere: Verum de cap. VII. nunquam hoc negatum est, sed de cap. II. dictum fuit non doceri ibi quid ubiq; in orbe futurum esset, sed quænam regna populum Judaicum pressura sint. De hoc Capite igitur contrarium D. Animadvertenti est ostendendum. Negatur enim quod regnum Messiaë in Cap. II. & illud in Cap. VII. descriptum in idem tempus incidat. Impugnat deinde quod dictum fuit, promissionem regni Messiaë in Dan. II. adjectam esse in solatium Judæorum, quoniam illorum posteri regnum hoc rejecerint. Hac autem ratione nullam Prophetiam de Messiaë adventu primo Judæis in solatium factam fuisse affirmaveris, quod tamen est contra Esa. XL. I. Conf. Matth. III. 3. quod Argumentum licet a nonnullis in dubium vocetur, valebit tamen saltem καὶ ἀνθρώπων, cum D. Animadvertens non facile negaturus sit Cap. XL. Esa. de primo adventu Messiaë agere. Manet ergo, quod Judæis spes & certitudo ad venientis Messiaë solatio fuerit: Quid enim alias tam anxie illum expectassent? Inscii quippe fuerunt Judæi futuræ duritiei in posteris suis quod scilicet illi propter rejectum Messiam beneficiorum ejus non participes essent futuri. Deinde confundit ubiq; D. Animadvertens regnum Messiaë in Dan. II. & VII. & postquam probavit posterius futurum adhuc esse, idem infert de illo in Dan. II. At probandum prius fuisset, idem utrobq; regnum secundum idem tempus spectari, quod nullibi factum est. Hocine autem boni est Disputatoris? Jam in specie ex Daniele II. ita argumentatur: Regnum Danieliticum incipit

tempore regni Romani : Regnum spirituale Messia-
 tum non incipit, sed jam ante fuit : Ergo Regnum spi-
 rituale Messia- non est regnum illud Danieliticum :
 Respondeo regnum illud Messia- utique tum potest di-
 ci initia sumfisse, si fumatur sub eo conceptu, quatenus
 inter omnes gentes extensum est. Constat enim, quod
 Apostoli tam ex Judæis quam ex gentilibus novam
 congregaverint Christo Ecclesiam, ad quam licet et-
 iam fideles V. T. pertinuerint, dissimili tamen ratione
 id factum est, cum Ecclesia tum in uno saltem consiste-
 ret populo, & per legem pædagogum adhuc coercere-
 tur. Qua de causâ etiam tempus N. T. fœdus novum
 Hebr. VIII. 8. appellatur. Secundum Argumentum
 tale est : Regnum Danieliticum formaliter comminu-
 et regna cætera. Hoc autem non facit regnum Messia-
 spirituale, cum Evangelium non aboleat politias Ergo
 nec illud est regnum Danieliticum. Negatur Major,
 cum potius spiritualis comminutio intelligenda veni-
 at in Daniele, quæ consistit in conversione gentium ad
 Christum. At probare Majorem suam annitur D.
 Animadvertens (1) Quoniam re vera Romana Monar-
 chia Græcam : Illa præcedentes destruxit, & quidem
 formaliter, (2) Quia regnum Messia- tempore Augusti
 per totum orbem non fuit dilatatum adeoque cætera
 regna spiritualiter non comminuit. Dico ad (1) Com-
 minutionem hanc in Dan. II. soli regno Messia- tribui,
 non vero cæteris regnâ, unde apparet nihil minus hic
 intendi quam ut â cæteris regnâ ad hoc ipsum nece-
 beat hac in re Consequentia. Ad (2) Non dicitur,
 quod comminutio illa fieri debeat tempore Augusti &
 uno momento; sed satis congruit cum Daniele quod
 comminutio spiritualis hæc facta fit tempore quarti
 imperii, inprimis tempore Constantini M. utut non u-
 no

no momen
 Cæterum,
 gatur, necess
 mor regna D
 tum, sed & P
 omniundum
 regni Chiliastr
 tamen Ecclesi
 quod omnia
 tratie tander
 Græciam, Per
 tum fuerit p
 M. T. Hjam
 tux. io. rui S
 es, id quod
 debuisse ex a
 tique ex Da
 ticum fore
 gnium gloria
 in Textu C
 potestas & d
 regno sc. glori
 ad fore sub
 ristentes. De
 et in regno
 rultus, quos
 illa tentavit,
 quis jam plen
 de. Expositio
 animadverfu
 Dissertatione
 super a Plur
 men Niemei

no momento sed successu temporis fuerit peracta. Cæterum, si formalis comminutio regnorum intelligatur, necessum erit ut eo tempore simul omnia quatuor regna Danielitica existant, cum non solum Romanum, sed & Persicum Græcum ac Babylonicum ita sit comminuendum, num autem illa regna erunt tempore regni Chiliaistici? Nec obstat, nostræ Explicationi quod tamen Ecclesia adhuc prematur ab impiis, sufficit enim quod omnia regna Dan. II. memorata huic uni regno gratiæ tandem cesserint, & Ecclesia per universam Græciam, Persidem, Babyloniam & Romanum Imperium fuerit propagata, quemadmodum de tempore N. T. Iam prædixerat Jacobus Patriarcha Genes. XLIX. io. τὸν Schilo scilicet adhæsuras esse omnes gentes, id quod in primis jam temporibus N. T. impleri debuisse ex ablato a Judâ sceptro manifestum est. Denique ex Dan. VII. 27. objicit: Regnum illud Danieliticum fore sub cælo, non in cælo, adeoque non esse regnum gloriæ. Respondeo, distinctionem Accentuum in Textu Chaldaico talem exigere sensum: Omnis potestas & dominatus sub cælo, dabitur Altissimo, in regno sc. gloriæ. Non itaque dicit Daniel, regnum illud fore sub cælo, sed omnes potestates sub cælo jam existentes, Deo in hoc regno datum iri, id quod utique fiet in regno gloriæ. Atque ita totius Animadversionis insultus, quos contra nostram de novissimis doctrinam illa tentavit, feliciter Dei auxilio superavimus. Si quis jam pleniorum responsionem desideret ad ea quæ de Expositione Symboli Apostolici disputata sunt in Animadversione, consulat hac de re eruditissimam Dissertationem de Symbolo Apostolico, conscriptam nuper a Plurimum Reverendo Domino Præceptore meo Niemeiero §. 128. seqq. Illis autem, quæ ex Anti-

quitate pro Chiliafmo produci solent, plenius satisfecit Doctissimus Clarissimi Wolfii Dialogus hac de materiâ conscriptus, quem utrumque Tractatum hisce adjungere, & ex iis, quæ forte hic nondum ex voto expedita videantur, supplere haud abs re fuerit.

CXXXVI. Ultimo loco restat in Animadversione expendendus numerus LIX. ubi contradictionis arguitur Dominus Præceptor, quod ex Apocalypsi & Daniele Chiliafmas fortissime constringi posse docuerit; antea vero, ut Chiliafmo melius contradicere posset, Apocalypseos autoritatem elevare conatus fuerit. At posterius per maximam calumniam ipsi imputatur, ut in præcedentibus ostensum est, unde nulla amplius erit contradictio. Ne autem vanum esse putent Chiliafmas, quod liber Danielis & Apocalypseos, ad quos imprimis provocare solent, Chiliafasticam tamen sententiam omnium fortissime constringere dicamus, expendant (1) Quod in Apocalypsi c. xx. de nullis integris Martyribus agat Apostolus, sed de illorum tantum animabus, cum solas animas viderit, ut aperte ostensum est. Hinc Martyribus resurrectionem carnis attribueri non potest. Nec eam potest ipsorum animabus tribuere, cum illæ hujus non sint capaces. (2) Quod diabolo in ligatione non omnis dicatur adimi potentia; sed tantum potentia seducendi gentes, Mansura itaq; hoc modo omnia cætera mala essent in regno chiliafatico, quæ per diabolum Ecclesiæ inferri possunt, ubi illa à persecutionibus immunis est, quod nequaquam concedent Chiliafmas. (3) Quod illi qui regnarunt per M. annos v. 8. dicantur adhuc à Goge & Magoge denuo perfectiones passuri, quod ex connexione manifestum est; Iidem enim qui per ligationem Satanæ ad regnum & felicitatem perveniunt, per ejusdem utique solutionem

v. 8.